

หน้าที่ของการกรในภาษาฮินดี และความหมายในภาษาไทย*

THE FUNCTION OF CASES IN HINDI AND THEIR MEANING IN THAI

สมาน แก้วเรือง

Saman Kaewruang

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Kasetsart University, Thailand

สันิตย์ สีนาค

Sanit Sinak

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Mahamakut Buddhist University, Thailand

E-mail: sanit.sin@mbu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหน้าที่ของการกรในภาษาฮินดี และความหมายในภาษาไทย การกรทั้ง 8 ประการ ได้แก่

- 1) กรรตาการก (Nominative case) ทำหน้าที่เป็นประธานในประโยคกรรตวาจก (Active voice)
- 2) กรรมการก (Objective case) ทำหน้าที่กล่าวถึงบุคคลหรือสิ่งของที่ถูกกระทำในประโยค (เป็นกรรมในประโยค)
- 3) กรณการก (Instrumental case) ทำหน้าที่เป็นเครื่องช่วยในการกระทำ
- 4) สัมปทานการก (Dative case) ทำหน้าที่เป็นกรรมรองในประโยค
- 5) อพาทานการก (Ablative case) ทำหน้าที่บอกเหตุหรือสาเหตุแห่งการแยกกันของบุคคลหรือสิ่งของ
- 6) สัมพันธการก (Relative case) ทำหน้าที่แสดงความเป็นเจ้าของ หรือผู้ครอบครอง
- 7) อธิกรณการก (Locative case) ทำหน้าที่บอกสถานที่ หรือเวลา
- 8) สัมโพชนการก (Vocative case) ทำหน้าที่ใช้เป็นคำสำหรับร้องเรียก หรือทักทายระหว่างบุคคล

การกรทั้ง 8 มีรูปการกรหรือคำประสรรคโดยวางไว้หลังคำนามหรือคำสรรพนาม ยกเว้น สัมโพชนการก วางไว้หน้าคำนาม และโดยทั่วไปความหมายของรูปการกรในภาษาฮินดีจะสอดคล้องกับคำบุพบทในภาษาไทย

คำสำคัญ: การกร, รูปการกร, คำประสรรค, คำบุพบท

* Received 29 January 2021; Revised 10 March 2021; Accepted 15 March 2021

ABSTRACT

This academic article aims to study the functions of 8 cases in Hindi and their meanings in Thai language which are as follows;

- 1) Nominative case acts as a subject in a sentence.
- 2) Objective case is a word which refers to a person or a thing which is an object in the sentence.
- 3) Instrumental case acts as an aid to the actions.
- 4) Dative case functions as an indirect object in the sentence.
- 5) Ablative case acts as a separate reason.
- 6) Relative case expresses ownership or possession of something.
- 7) Locative case refers to the place or time of occurrence.
- 8) Vocative case acts as a word for calling or greeting each other.

The eight cases expressed by the post-positions or case-endings are placed after a noun or pronoun, except the vocative case which is put in front of nouns and the meanings of the post-positions are mostly consistent with the prepositions in Thai language.

Keywords: Case, Case-ending, Post-position, Preposition

บทนำ

ภาษาฮินดีเป็นภาษาถิ่นของชาวอินเดียที่พูดกันแพร่หลายอยู่ในตอนเหนือ คือบริเวณเมืองเดลี ซึ่งเป็นเมืองหลวงของอินเดียปัจจุบัน สติชัย ไชยปัญญา กล่าวว่า “ภาษาฮินดีเป็นภาษาที่มีลักษณะการเปลี่ยนแปลงรูปของคำให้มีความสอดคล้องกันระหว่างประธาน กริยา กรรมและส่วนอื่น ๆ ของประโยค” (สติชัย ไชยปัญญา, 2561) สอดคล้องตามที่ บำรุง คำเอก ได้กล่าวไว้ว่า “ภาษาฮินดีเป็นภาษาราชการของอินเดียหรือเป็นภาษากลางของชาวอินเดียที่ใช้พูดกันมากที่สุด ภาษาฮินดีถูกจัดอยู่ในภาษามาตรฐานภาษาหนึ่ง หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า ขรี โบลี (खड़ी बोली) เป็นภาษาที่มีรูปแจก (Inflection) ให้สัมพันธ์กันระหว่างประธาน บุรุษ กรรม และกริยา” (บำรุง คำเอก, 2552) ผู้เขียนจึงสนใจภาษาฮินดีและเลือกศึกษาหน้าที่ของการก (kāraḥ) ในภาษาฮินดี และความหมายในภาษาไทย

ความหมายและความสำคัญ

ราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมาย “การก” ไว้ว่า “(น.) ผู้ทำ (ก.) กริยาที่ทำหน้าที่เป็นประธาน กรรม หรือส่วนขยายของประโยคที่คล้ายกับนาม” กล่าวคือ ผู้ทำหน้าที่สำคัญใน

โครงสร้างประโยคของแต่ละภาษา สำหรับประโยคภาษาฮินดีนั้น คำ “การก” มีความสำคัญในการแจกแจงหน้าที่อย่างชัดเจนตามวิภक्तिโดยมีคำสำหรับเชื่อมที่เรียกว่า “รูปการก” หรือ “คำปรบต หรือ คำปรสรค” (the post-positions or the case ending) สำหรับวางไว้หลังคำนามหรือสรรพนามเพื่อบอกหน้าที่หรือเป็นเครื่องหมายหน่วยคำในประโยคซึ่งภาษาบาลีเรียกคำชนิดนี้ว่า “อายตนิบาต” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546) ตามที่ บำรุง คำเอก ได้กล่าวไว้ว่า “ภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษคำบุพบท (prepositions) จะอยู่ข้างหน้าคำนาม แต่ภาษาฮินดีคำบุพบทอยู่ข้างหลังคำนามและสรรพนามจึงถูกเรียกว่า “ปรสรค หรือปรบต” (บำรุง คำเอก, 2552) ซึ่งมีความสอดคล้องกับจำลอง สารพัดนึก ได้อธิบายไว้ว่า “ไทยเรียงคำปรบตไว้ข้างหน้าคำนาม เป็นต้น จึงเรียกว่า บุพบท (บทหน้า) เช่น คำว่า “สู่บ้าน” (ในวลีว่า ไปสู่บ้าน) “สู่” คือคำบุพบท ส่วนภาษาฮินดี मकान को (makān ko) สู่บ้าน, मकान (บ้าน), को (สู่) สำหรับ คำว่า को คือ คำปรบต (บทหลัง) เพราะเรียงไว้หลังคำนาม” (จำลอง สารพัดนึก, 2539)

การศึกษาวิเคราะห์ภาษาในระดับโครงสร้างประโยคในภาษานั้น เรื่องเดช ปันเชื่อนชิตย ได้กล่าวไว้ว่า “นักภาษายึดหลักการวิเคราะห์จากส่วนประกอบที่ใหญ่มายังส่วนที่เล็กกว่า นั่นคือ จากประโยคมายังวลี และจากวลีมายังคำ และจากคำมาถึงหน่วยคำที่เป็นปัจจัยคง (inflections) และปัจจัยเปลี่ยนทั้งหลาย (Derivations) ซึ่งเป็นหน่วยที่เล็กที่สุดของประโยคสำหรับภาษาไทยซึ่งไม่มีปัจจัยคง และปัจจัยเปลี่ยนใด ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องในระดับหน่วยคำ” (เรื่องเดช ปันเชื่อนชิตย, 2554)

ภาษาฮินดีเป็นภาษาที่มีปัจจัยคง และปัจจัยเปลี่ยนในโครงสร้างประโยคมีการเชื่อมโยงระหว่างคำนาม คำสรรพนาม คำกริยา และส่วนอื่น ๆ การกในภาษาฮินดีจะบอกหน้าที่ของคำในประโยคที่เชื่อมโยงกัน ส่วนคำในภาษาไทยที่ใช้สำหรับเชื่อมโยงให้เกี่ยวเนื่องกันในประโยคเรียกว่า คำบุพบท

คำบุพบท (น.) เป็นคำชนิดหนึ่งในไวยากรณ์ทำหน้าที่เชื่อมคำต่อคำ อยู่หน้านาม สรรพนาม หรือกริยา มีคำว่า ด้วย โดย ใน เป็นต้น เช่น เขียนด้วยดินสอ หนังสือของฉัน กินเพื่ออยู่” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546) และนอกจากนี้แล้ว ดวงใจ ไทยอุบุญ ได้แบ่งคำบุพบทไว้ ดังนี้

1) นำหน้าคำที่เป็นเครื่องมือใช้ “ด้วย กับ เพราะ โดย” 2) นำหน้าคำที่เป็นเครื่องประกอบ “ทั้ง กับ” 3) นำหน้าคำวิเศษณ์ คำนาม หรือบุพบท “โดย ตาม ด้วย” 4) นำหน้าคำที่เกี่ยวข้องกับการให้ “แก่ แต่ ต่อ เพื่อ สำหรับ เฉพาะ” 5) นำหน้าคำบ่งบอกสถานที่ “จาก แต่ ตั้งแต่” 6) นำหน้าคำที่มาเปรียบเทียบ “กว่า” 7) นำหน้าคำที่บอกสถานที่ “บน ล่าง ใน นอก” 8) นำหน้าคำที่บอกเวลา “ใน ภายใน นอก ใกล้ หน้า หลัง ภายหลัง” 9) นำหน้าคำที่บอกทิศทาง “สู่ ถึง ยัง” และ 10) นำหน้าคำแสดงความเป็นเจ้าของ “แห่ง, ของ” เป็นต้น (ดวงใจ ไทยอุบุญ, 2556)

ทาส คุปตะ ได้อธิบายไว้ว่า “การกร คือ การแสดงหน้าที่หรือความสัมพันธ์ของคำนามหรือคำสรรพนามกับคำกริยา” และได้แบ่งประเภทของการกรทั้ง 8 อย่างพร้อมกับรูปการกรตามวิภक्ति (Bidhu Bhusan Das gupta, 1990) ดังนี้

ชื่อการกร	ชื่อวิภक्ति	รูปการกร หรือ คำสรรพนาม
กรรตาการกร (Nominative case)	ปรธมา	ने (ne) บางกรณี
กรรมการกร (Objective case)	ทวิติยา	को (ko)
กรณการกร (Instrumental case)	ตฤติยา	से (se)
สัมप्रदानการกร (Dative case)	จตุรठी	को (ko) / के लिए (ke li-e)
อपादानการกร (Ablative case)	पञ्चमी	से (se)
सम्पन्नการกร (Possessive case)	षष्ठी	का (kā) / के (ke) / की (kī) / रा (rā) / रे (re) / री (rī)
अधिकरणการกร (Locative case)	सप्तमी	में (mem) / पर (par)
सम्बोधनการกร (Vocative case)	सम्बोधन	हे (he) / अजे (aje) / अरे (are) / ओ (o)

หน้าที่ของการกร

ผู้เขียนเลือกศึกษาหน้าที่ของการกรทั้ง 8 ในภาษาฮินดี ได้แก่ 1) กรรตาการกร 2) กรรมการกร 3) กรณการกร 4) สัมप्रदानการกร 5) อपादानการกร 6) सम्पन्नการกร 7) अधिकरणการกร และ 8) सम्बोधनการกร และความหมายของคำบุพบทในภาษาไทยที่สอดคล้องกับรูปการกรหรือคำสรรพนามในภาษาฮินดีเท่านั้น ซึ่งจะได้กล่าวถึงรายละเอียดของแต่ละการกรพร้อมทั้งยกตัวอย่างประโยคเป็นลำดับไป

1. หน้าที่ของกรรตาการกร (Nominative case) จำลอง สารพัดนึก ได้กล่าวไว้ว่า “หน้าที่เป็นผู้ทำซึ่งเป็นประธานของประโยค เรียกว่า กรรตาการกร ไม่มีปรบทใด ๆ แต่จะมีปรบท ने (ne) บ้าง เฉพาะบางกรณี” (จำลอง สารพัดนึก, 2539)

กรรตาการกร (Nominative case) หรือ กรรตา จัดอยู่ในหมวดปรธมาวิภक्तिทำหน้าที่ประธานในประโยคของภาษาฮินดีซึ่งตามหลักการสร้างประโยคในกาลต่าง ๆ ส่วนใหญ่ คำกริยาจะเปลี่ยนหรือผันตามพจน์และลิงค์ (เพศ) ของคำที่เป็นประธานและสามารถบอกให้รู้พจน์และลิงค์หรือเพศของคำนามที่เป็นประธานนั้นได้และมีข้อยกเว้นในบางกรณี ใช้คำสรรพนาม ने (ne) วางไว้ท้ายคำนามหรือคำสรรพนามได้ในประโยคอดีตกาลผ่านมาไม่กำหนด (सामान्य भूतकाल), อดีตกาลผ่านมาไม่นาน (आसन्न भूतकाल), อดีตกาลสมบูรณ์ (पूर्ण भूतकाल) และอดีตกาลที่ไม่แน่นอน (संदिग्ध भूतकाल) ใช้คำสรรพนาม ने (ne) ต่อท้ายคำนามที่ใช้กับกริยา (สกรรมกริยา)

ตัวอย่าง

ประโยค

ความหมาย

1. लड़का पुस्तक पढ़ता है ।

เด็กชายอ่านหนังสืออยู่

laṛkā pustak paṛhtā hai

2. लड़की काम करती है ।

เด็กหญิงทำงานอยู่

laṛkī kām karatī hai

ประโยคที่ 1 ศัพท์ว่า **लड़का** (เด็กชาย) เป็นคำนาม पुल्लิงค์ทำหน้าที่ประธานในประโยค ส่วน **पढ़ता है** (อ่าน) ทำหน้าที่กริยาในประโยค เอกพจน์

ประโยคที่ 2 ศัพท์ว่า **लड़की** (เด็กหญิง) เป็นคำนาม स्त्रीลิงค์ทำหน้าที่ประธานในประโยค ส่วน **करती है** (กระทำ) ทำหน้าที่กริยาในประโยค เอกพจน์ และคำกริยาในประโยคทั้งสองบอกให้รู้ลิงค์หรือเพศและพจน์ของคำนาม สำหรับกรรตาการกนี้ ไม่มีรูปการกหรือคำประสรค แต่บางกรณีกรรตาการกในภาษาฮินดี ใช้ประสรค **ने (ne)** วางไว้ท้ายคำศัพท์ได้

ตัวอย่าง

ประโยค

ความหมาย

1. मैंने तुम को नहीं देखा ।

ฉันไม่เห็นคุณเลย

mairmne tum ko nahīm dekha

2. उसने कलम खरीदी थी ।

เขาได้ซื้อปากกา

usne kalam kharī thī

ประโยคที่ 1 ศัพท์ว่า **मैंने** (ฉัน) เป็นกรรตา หรือประธานในประโยค ส่วนศัพท์ว่า **देखा** (เห็น) เป็นภาคแสดงหรือกริยาในรูปประโยคสามัญ ภูตกาลหรือบอกอดีตกาลล่วงผ่านมามีกำหนด

ประโยคที่ 2 ศัพท์ว่า **उसने** (เขา) เป็นกรรตา หรือประธาน ส่วนศัพท์ว่า **खरीदी थी** (ได้ซื้อแล้ว) เป็นภาคแสดงหรือกริยาในประโยคปุรณ ภูตกาล คือ เหตุการณ์ที่ผ่านมาเป็นเวลานานแล้วหรือบอกอดีตกาลสมบูรณ์

2. หน้าที่ของกรรตาการก (Objective case) จำลอง สารพัตนิก ได้กล่าวไว้ว่า “หน้าที่เป็นกรรม คือสิ่งที่ถูกกระทำ เรียกว่า กรรตาการก โดยไม่มีปรบทบข้าง และทำหน้าที่เป็นกรรม (กรรตาการก) มีปรบทบ คือ **को (ko)** และอาจใช้คำปรบทบหรือคำประสรคคำอื่น ๆ บ้าง” (จำลอง สารพัตนิก, 2539)

จากลักษณะหน้าที่ของกรรตาการก (Objective case) พบว่ากรรตาการก (Objective case) คือคำที่กล่าวกรรม คือ บุคคลหรือสิ่งของที่ถูกกระทำหรือกรรมในประโยค มีรูปการกคือ **को (ko)** โดยทั่วไปใช้คำบุพบทของภาษาไทยแทนความหมาย คือ “ซึ่ง, สู่” เป็นต้น วางหลังคำนามหรือสรรพนามซึ่งทำหน้าที่เป็นกรรมตรง **को** เพื่อตรงการเจาะจง เช่น

ตัวอย่าง

ประโยค

1. उस किताब को रक दो ।

us kitāb ko rak do

2. उसने मुझको बुलाया था ।

usne mujhako bulāyā thā

ความหมาย

เธอจงเก็บ (ซึ่ง) หนังสือเล่มนั้นไว้

เขาได้เรียกฉันแล้ว

ประโยคที่ 1 รูปการกคือ **को (ko)** วางไว้หลังคำนาม คือ **किताब** (หนังสือ) ซึ่งทำหน้าที่เป็นกรรม คือ ผู้ถูกกระทำ และ กริยา คือ **रक दो** (เก็บรักษา)

ประโยคที่ 2 รูปการกคือ **को (ko)** วางไว้หลังคำสรรพนาม คือ **मुझको** (ซึ่งฉัน) ซึ่งทำหน้าที่เป็นกรรม คือ ผู้ถูกกระทำ และกริยา คือ **बुलाया था** (ได้เรียก) โดยทั่วไปกรรมตรงในประโยคจะไม่ใช่ **को (ko)** เช่น मैं फल खाता है । (ผมกินผลไม้) จะเห็นว่า **फल** (ผลไม้) ไม่ได้ใช้ **को (ko)** แต่ถ้าเจาะจงกรรมตรงในประโยคจะใช้ **को (ko)** เช่น उस किताब को रक दो । และใช้ **को (ko)** กับกรรมรอง เช่น माता जी बच्चे को दूध पिलाती हैं (คุณแม่ให้นมลูก) กรรมตรง **दूध** ไม่มี **को (ko)** กรรมรอง **बच्चे को** ใช้ **को (ko)** ดังตัวอย่างว่า शिक्षक छात्रों को किताबें देता है । (ครูให้หนังสือเด็กนักเรียน) **किताबें** (หนังสือทั้งหลาย) เป็นกรรมตรงไม่มี **को (ko)** ส่วน **छात्रों** (นักเรียนทั้งหลาย) เป็นกรรมรอง มีคำปรสรรค คือ **को (ko)**

และบางครั้งมีการละรูปการก **को (ko)** ไว้เมื่อกริยาบอกถึงการไปหรือการมายังสถานที่นั้น

ตัวอย่าง

ประโยค

सब घर (को) चले गए ।

sab ghar (ko) cale ga-e

ความหมาย

ทุกคนได้ไปยังบ้านของพวกเขา

นอกจากนี้ รูปการกหรือคำปรสรรค **को (ko)** เมื่อใช้วางไว้หลังคำนามนำไปใช้ร่วมกับคำบางคำ หรือใช้ในประโยคที่มีลักษณะโครงสร้างเฉพาะอาจมีความหมายได้ความหมายหลายประการ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1) ความหมายว่า “ความรู้สึกรู้, การรับรู้”

ตัวอย่าง

ประโยค

तुमको क्या हुआ ।

tum ko kyā huā

ความหมาย

เกิดอะไรขึ้นกับคุณ

2) ความหมายว่า “ได้รับ”

ตัวอย่าง

ประโยค

जन्मदिन में सुनिता को एक घड़ी मिली ।
janmadin mein sunitā ko ek ghaṛī milī

ความหมาย

สุนิตาได้รับนาฬิกาในโอกาส
วันเกิด

3) ความหมายว่า “ควร, เหมาะ”

ตัวอย่าง

ประโยค

आप को यह काम करना चाहिए ।
āp ko yaha kām karnā cāhie

ความหมาย

คุณควรจะทำงานนี้

4) ความหมายว่า “เวลา,สถานที่”

ตัวอย่าง

ประโยค

मैं कल रातको आया ।
main kal rāt ko āyā

ความหมาย

ผมได้มาแล้วเมื่อคืนนี้

3. **หน้าที่ของกรณการก (Instrumental case)** จำลอง สารพัดนึก ได้กล่าวไว้ว่า “หน้าที่เป็นเครื่องมือหรือสิ่งช่วย เรียกว่า “กรณการก” มีปรบท คือ **से (se)**” (จำลอง สารพัดนึก , 2539)

กรณการกนี้ทำหน้าที่เป็นเครื่องมือหรือเครื่องช่วยใช้กระทำการงานโดยใช้รูปการก หรือคำปรสรรค **से (se)** แปลว่า “ด้วย, โดย” ความหมายภาษาไทยใช้คำบุพบทนำหน้าคำที่เป็นเครื่องมือใช้ “ด้วย, โดย”

ตัวอย่าง

ประโยค

1. कलम से लिखो ।
kalam se likho

ความหมาย

เขียนด้วยปากกา

2. वह विद्यालय बस से आता है ।
vah vidyālaya bas se ātā hai

เขามาโรงเรียนโดยรถประจำทาง

ประโยคที่ 1 คำรูปการกคือ **से (se)** วางไว้หลังคำนาม คือ **कलम (ปากกา)** ซึ่งทำหน้าที่ เครื่องมือหรือเครื่องใช้ในการกระทำ และ กริยา คือ **लिखो । (เขียน)** มาจากธาตุ **लिख्ना (เขียน)** เป็นรูปคำสั่ง (imperative) ประธาน คือ **तुम (คุณ)** **लिखना (เขียน)** เปลี่ยนรูปเป็น **लिखो (เขียน)**

ประโยคที่ 2 ใช้รูปการกรหรือคำประสรรค คือ से (se) วางไว้หลังคำนามที่เป็นเครื่องมือหรือสิ่งที่ใช้ในการเดินทาง คือ बस (รถบัส) รถประจำทาง (พ ออกเสียงเป็น บ ในภาษาไทย) ประธานในประโยคนี้ คือ वह (เขา) เป็นสรรพนามบุรุษที่ 3 ผู้ที่ถูกกล่าวถึง เอกพจน์ पुलिङ्क आता है (มา) ผันไปตามประธาน

นอกจากนี้ยังพบว่า การใช้รูปการกร หรือคำประสรรค คือ से (se) ในความหมายอื่น ๆ อีกดังนี้

1) ในความหมายเป็น “คำถาม” ใช้ร่วมกับกรรมของกริยาบางคำที่เกี่ยวกับการถาม (पूछना (ถาม), कहना (กล่าว, พูด), बात करन (สนทนา) เป็นต้น

ตัวอย่าง

ประโยค

आप मुझसे क्यों पूछते हैं

āp mujhsekyom puchate haim

ความหมาย

ทำไมท่านถามฉัน

และตัวอย่างประโยคใช้ในกรณีที่เป็นผู้กระทำในประโยคภาววาจก เช่น

ประโยค

मुझसे चला नहीं जाता ।

mujhse calā nahīm jātā

ความหมาย

ฉันไม่ไป

2) ใช้ร่วมกับกรรมของกริยาในความหมายของ “ความรัก”

ตัวอย่าง

ประโยค

वह मुझसे प्रेम कहता है ।

vah mujhse prem kahatā hai

ความหมาย

เขารักฉัน

3) ใช้ในความหมายของการเปรียบเทียบ

ตัวอย่าง

ประโยค

राम सबसे अच्छा लड़का है ।

rām sabse acchā larkā hai

ความหมาย

รามเป็นเด็กผู้ชายที่ดีที่สุด

4) ใช้ร่วมกับคำนามสร้างเป็นกริยาวิเศษณ์

ตัวอย่าง

ประโยค

शोर से मत बोलो ।

śor se mat bolo

ความหมาย

อย่าพูดเสียงดัง

4. **หน้าที่ของสัมปทานการก (Dative case)** จำลอง สารพัตนิก ได้กล่าวไว้ว่า “การก ที่ทำหน้าที่เป็นผู้รับ เรียกว่า สัมปทานการก มีปรบท คือ **को (ko)**, **के लिए (ke li-e)**, **के वास्ते (ke vāste)**” แปลว่า “แก่, เพื่อ” เป็นต้น (จำลอง สารพัตนิก, 2539)

สัมปทานการก คือบุคคลหรือสัตว์ผู้รับมอบหรือรับเอา ทำหน้าที่เป็นกรรมรองใน ประโยค และประกอบรูปการกตามจตุรวิภक्ति ใช้รูปการกหรือคำประสรรค คือ **को (ko)**, **के लिए (ke li-e)**, **के वास्ते (ke vāste)** แปลว่า “แก่, เพื่อ” เป็นต้นและวางไว้หลังคำนาม หรือคำ สรรพนาม ส่วนคำกริยาสัมพันธ์กับคำประธานในประโยค และความหมายในภาษาไทย สอดคล้องกับคำบุพบทที่เกี่ยวกับการให้ คือ “แก่ แต่ เพื่อ สำหรับ” เป็นต้น

ตัวอย่าง

ประโยค

ความหมาย

1. शिक्षक छात्रों को किताबें देता है ।

ครูมอบหนังสือให้นักเรียน

śikṣak chātrōṃ ko kitābēṃ detā hai

2. मैं आप के लिए पानी लाता हूँ ।

ผมนำน้ำมาให้คุณ

māim āp kelie pānī lātā hūṃ

ประโยคที่ 1 รูปการกคือ **को (ko)** วางไว้หลังคำนาม คือ **छात्रों (นักเรียนทั้งหลาย)** ซึ่ง ทำหน้าที่เป็นผู้รับมีความหมายว่า “แก่” และ กริยา คือ **देता है (มอบให้)** ผันตาม **शिक्षक (ครู)** คำนาม पुल्लिङ्ग ประธานในประโยค

ประโยคที่ 2 รูปการกคือ **के लिए (ke li-e)** วางไว้หลังคำนาม คือ **आप (ท่าน)** ซึ่งทำ หน้าที่เป็นผู้รับเอา ส่วนคำ กริยา คือ **लाता हूँ (นำมา)** ในที่นี้คำกริยาช่วยกริยา **होना (honā)** และแปลงเป็น **हूँ (hum)** เนื่องจากคำสรรพนามที่ทำหน้าที่ประธาน คือ **मैं (ผม)** เป็นสรรพนาม เอกพจน์บุรุษที่ 1

5. **หน้าที่ของอปาทานการก (Ablative case)** จำลอง สารพัตนิก ได้กล่าวไว้ว่า “หน้าที่เป็นจุดเริ่มหรือสาเหตุ เรียกว่า “อปาทานการก” มีปรบท คือ **से (se)**” (จำลอง สารพัต นิก, 2539)

อปาทานการกทำหน้าที่เป็นจุดเริ่มหรือสาเหตุแห่งการแยกจากกัน หรือความต่างกัน ของบุคคลหรือวัตถุสิ่งของ ใช้รูปการก คือ **से (se)** แปลว่า “แต่, จาก” และประกอบรูปการกตาม ปัญจวิภक्ति มีความหมายในภาษาไทย โดยใช้คำบุพบทนำหน้าคำนามหรือคำสรรพนาม คือ “จาก แต่ ตั้งแต่” และนำหน้าคำนามหรือคำสรรพนามที่มาเปรียบเทียบกับคำวิเศษณ์ว่า “กว่า”

ตัวอย่าง

ประโยค

1. पेड़ों से पत्ते गिरते हैं ।

perom se patte kirtē haim

2. अयुधया से इस बु)मूर्ति बनाया गया ।

ayuthyā se is buddhamurti
banāyā gayā3. प्राचीन काल से अब तक थाई
लोग मुस्कराते हैं ।prācīn kāl se ab tak thāi log
muskarāte haim

ความหมาย

ใบไม้ทั้งหลายหล่นจากต้นไม้
ทั้งหลายพระพุทธรูปองค์นี้ได้ถูกสร้างแล้ว
ตั้งแต่สมัยอยุธยาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันคนไทยก็ยัง
ยิ้มอยู่

ประโยคที่ 1 รูปการกคือ से วางไว้หลังคำนาม คือ पेड़ों (ต้นไม้ทั้งหลาย) ซึ่งทำหน้าที่บอกการแยกจากกันระหว่างต้นไม้และใบไม้ ส่วนคำกริยาคือ गिरते हैं (ร่วงหล่น) เป็นคำกริยาพหูพจน์ पुल्लिङ्

ประโยคที่ 2 รูปการกคือ से วางไว้หลังคำนาม คือ अयुधया (อยุธยา) ซึ่งทำหน้าที่บอกความต่างกันของกาลเวลาจากอดีต ส่วนคำกริยาคือ बनाया गया (ถูกสร้างแล้ว) เป็นคำกริยาอดีตกาล เอกพจน์ पुल्लिङ्

ประโยคที่ 3 รูปการกคือ से วางไว้หลังคำนาม คือ प्राचीन काल (อดีตกาล) ซึ่งทำหน้าที่บอกความต่างกันของช่วงเวลาจากอดีตถึงปัจจุบัน ส่วนคำกริยาคือ मुस्कराते हैं (ยิ้มอยู่) เป็นคำกริยาพหูพจน์ पुल्लिङ्

6. **หน้าที่ของสัมพันธการก (Possessive case)** จำลอง สารพัดนึก (2539:25-26) ได้กล่าวไว้ว่า “หน้าที่เป็นเจ้าของ เรียกว่า สัมพันธการก มีปรบท คือ का (kā), के (ke), की (kī) (และ) रा (rā), रे (re), री (rī) แปลว่า “แห่ง, ของ” อยู่หลังนาม (และ) นามนั้นทำหน้าที่เป็นเจ้าของ”

สัมพันธการกทำหน้าที่เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองบางสิ่งบางอย่าง และมีรูปการกหรือคำประสรรค คือ का (kā), के (ke), की (kī) แปลว่า “แห่ง, ของ” เป็นต้น ประกอบรูปการกตามษัษฐีวิภक्ति และความหมายเป็นภาษาไทยใช้คำบุพบทหน้าหน้าคำแสดงความเป็นเจ้าของ “แห่ง, ของ” เป็นต้น

1) การใช้รูปการก คือ का (kā) วางไว้หน้าคำนาม पुल्लिङ् เอกพจน์

ประโยค

यह सुजिन का लड़का है ।

yah sujīn kā laṛkā hai

ความหมาย

นี่คือลูกชายของสุจิน

ประโยคข้างต้น รูปการก็คือ **คา** (ของ) วางไว้หลังคำนาม คือ **สุจิน** (ชื่อสุชิน) ซึ่งทำหน้าที่บอกความสัมพันธ์หรือความเป็นเจ้าของกับ **ลड़का** (ลูกชาย) เพศชาย เอกพจน์ ดังนั้น **คา** (ของ) จึงผันไปตาม **ลड़का** (ลูกชาย) และคำกริยา คือ **है** (คือ) เป็นปัจจุบันกาล เอกพจน์

2) การใช้รูปการก็คือ **के** วางไว้หน้าคำนามบุคลิङ्ग พหูพจน์

ประโยค

ये सुजिन के लड़के हैं ।

ye sujin ke larke hain

ความหมาย

เหล่านี้ คือ ลูกชายทั้งหลายของ
สุชิน

ประโยคข้างต้น รูปการก็คือ **के** (ของ) วางไว้หลังคำนาม คือ **สุจิน** (สุชิน) ซึ่งทำหน้าที่บอกความสัมพันธ์หรือความเป็นเจ้าของ กับ **लड़के** (ลูกชายทั้งหลาย) ดังนั้น **के** (ของ) จึงเป็นไปตาม **लड़के** (ลูกชายทั้งหลาย) และคำกริยา คือ **हैं** (คือ) บอกปัจจุบันกาล พหูพจน์

3) การใช้รูปการก็คือ **की** (ของ) วางไว้หน้าคำนามสตรีलिङ्ग ทั้ง เอกพจน์หรือพหูพจน์

ประโยค

1. वह सुजिन की बेटी है ।

vah sujin kī betī hai

ความหมาย

คนนั้น คือ ลูกสาวของสุชิน

2. वे सुजिन की बेटियाँ हैं ।

ve sujin kī betiyāṁ hain

เด็กหญิงทั้งหลายเหล่านี้คือลูก
สาวของสุชิน

ประโยคที่ 1 ใช้รูปการก็คือ **की** (ของ) วางไว้หลังคำนาม คือ **สุจิน** (ชื่อสุชิน) ซึ่งทำหน้าที่บอกความสัมพันธ์หรือเป็นเจ้าของกับ **बेटी** (ลูกสาวหนึ่งคน) **की** (ของ) จึงผันตาม **बेटी** (ลูกสาว) ส่วนคำว่า **वह** (นั้น) เป็นสรรพนามบุรุษที่ 3 ใช้เป็นประธานเอกพจน์สัมพันธ์กับคำว่า **बेटी** (ลูกสาว) สตรีलिङ्ग ประโยคปัจจุบันกาลผันคำกริยา **होना** (honā) เป็นกริยา **है** (เป็น)

ประโยคที่ 2 ใช้รูปการก็คือ **की** (ของ) วางไว้หลังคำนาม คือ **สุจิน** (สุชิน) ซึ่งทำหน้าที่บอกความสัมพันธ์หรือความเป็นเจ้าของกับ **बेटियाँ** (ลูกสาวทั้งหลาย) **की** (ของ) จึงผันตาม **बेटियाँ** ส่วนคำว่า **वे** (เหล่านั้น) เป็นสรรพนามบุรุษที่ 3 ใช้เป็นประธานสัมพันธ์กับคำว่า **बेटियाँ** (ลูกสาวทั้งหลาย) สตรีलिङ्ग **की** (ของ) ประโยคปัจจุบันกาลผันคำกริยา **होना** (honā) ตามประธานพหูพจน์เป็นกริยา **हैं** (เป็น อยู่ คือ)

นอกจากนี้ สัมพันธการกบางครั้งยังใช้รูปการ หรือคำประสรรค คือ **रा** (rā), **रे** (re), **री** (rī) แทน **का** (kā), **के** (ke), **की** (kī) ดังนี้

ตัวอย่าง

ประโยค

1. सुजिन एक मेरा भाई है ।

sujin ek merā bhāī hai

ความหมาย

สุชิน คือ พี่ชายของผม

2. मेरे पिता जी घर में हैं ।

mere pitā jī ghar mem hain

คุณพ่อของฉันอยู่ในบ้าน

3. मेरी बहन विद्यालय जाती है ।

merī bahin vidyālay jāti hai

น้องสาวของฉันไปโรงเรียน

ประโยคที่ 1 ใช้รูปการก रा (rā) แทน का (kā) ตามการประกอบรูปการก मैं + का ได้รูป मेरा (แสดงความเป็นเจ้าของ) ซึ่งทำหน้าที่บอกความสัมพันธ์หรือความเป็นเจ้าของกับ भाई (พี่ชายหนึ่งคน) เพศชาย เอกพจน์ และ ผันกริยา होना (honā) เป็นกริยา है (hai) ตามประธาน คือ सुजिन (สุจิน) เป็นบุคลิกลีข เอกพจน์

ประโยคที่ 2 ใช้รูปการกหรือคำสรรค रे (re) แทน के (ke) ตามการประกอบรูปการก मैं + के ได้รูป मेरे (แสดงความเป็นเจ้าของ) ทำหน้าที่บอกความสัมพันธ์หรือความเป็นเจ้าของกับ पिता जी (คุณพ่อ) ซึ่งคำว่า जी นี้แสดงความเคารพมีรูปพหูพจน์ และ ผันกริยา होना (honā) เป็น हैं (hain) ตามประธาน คือ पिता जी (คุณพ่อ) สำหรับบุคคลหรือวัตถุที่เราเคารพ เช่น พ่อ แม่ ครู แม้ว่าจะเป็นบุคคลเดียว (เป็นเอกพจน์) ในการสร้างประโยค รูปกริยาจะต้องเป็นพหูพจน์เสมอ

ประโยคที่ 3 ใช้รูปการก रि (rī) แทน की (kī) ตามการประกอบรูปการก คือ मैं + की ได้รูป मेरी (แสดงความเป็นเจ้าของ) ซึ่งทำหน้าที่บอกความสัมพันธ์กับ बहन (น้องสาว) เพศหญิง และ ผันกริยา होना (honā) เป็นกริยา है (hai) ตามประธาน คือ बहन (พี่สาว, น้องสาว) เป็นสตรีลีนีข เอกพจน์

7. **หน้าที่ของอภินิหารการก (Locative case)** จำลอง สารพัดนึก ได้กล่าวไว้ว่า “หน้าที่เป็นสถานที่ เรียกว่า อภินิหารการก มีคำปรบทคือ मैं (mem) ใน, पर (par) บน เช่น मकान मैं (makān mem) ในบ้าน, मकान पर (makān par) บนบ้าน” (จำลอง สารพัดนึก, 2539)

อภินิหารการก ทำหน้าที่บอกสถานที่ หรือเวลา และมีรูปการก คือ मैं (mem) แปลว่า “ใน” เช่น घर मैं (ghar mem) ในบ้าน, และ पर (par) “ที่” เช่น बीस मिनट पर (ในเวลา 20 นาที) และประกอบรูปการกเป็นสัพตมีวิภक्ति ซึ่งมีความหมายภาษาไทยโดยใช้คำบุพบทหน้า คำที่บอกสถานที่ “ภายใน ที่ บน” และคำบุพบทหน้าคำที่บอกเวลา “ระหว่าง ตรง (เวลา) ใน (เวลา)” เป็นต้น

ตัวอย่าง

ประโยค

ความหมาย

1. मैं इस घर में रहता हूँ ।

ผมอาศัยอยู่ในเรือนหลังนี้

main is ghar mem rahatā hūm

2. यह ट्रेन सुबह सात बजकर बीस รถขบวนนี้เคลื่อนออกจากเมือง
 मिनट पर वाराणसी से चलती है । พาราณสีที่เวลา 07.20 น. ตอน
 yeh tren subah sāt bajakar bīs เข้า
 minat par vārāṇasī se jaltī hai

ประโยคที่ 1 รูปการคือ **में** (ใน) วางหลังคำนาม คือ **घर** (บ้าน) บอกสถานที่ และ กริยา คือ **रहता हूँ** (อาศัยอยู่) ประโยคนี้เป็น पुल्लिङ्ग เอกพจน์ ส่วนคำบุพบทในภาษาไทย คือ “ใน บน”

ประโยคที่ 2 รูปการคือ **पर** (ที่, ณ) วางหลังคำบอกเวลา และคำกริยา คือ **चलती है** (เคลื่อน) เป็นกริยาปัจจุบันกาล पुल्लिङ्ग เอกพจน์ ซึ่งเปลี่ยนไปตามประธาน คือ **ट्रेन** (รถไฟ) ซึ่งเป็นคำนามสตรีลิงค์ และเอกพจน์

ส่วนความหมายในภาษาไทยในประโยคนี้ คำว่า “ผมอาศัยอยู่**ใน**บ้านหลังนี้” และ “รถขบวนนี้ เคลื่อนออกจากเมืองพาราณสี**ที่**เวลา 07.20 น.ตอนเช้า” จัดเป็นคำบุพบทบอกสถานที่ และบอกเวลาวางไว้หน้าคำนาม

8. **หน้าที่ของสัมโพธนการ (Vocative case)** จำลอง สารพัตนิก กล่าวไว้ว่า “หน้าที่เป็นคำร้องเรียก เรียกว่า อาลปนการ ไม่มีปรบท แต่มีคำอุทานข้างหน้าบ้าง เช่น **अ/यापक** (ครุครับ), **अरे अ/यापक** (คุณครู!)” (จำลอง สารพัตนิก, 2539)

สัมโพธนการทำหน้าที่ใช้เป็นคำสำหรับร้องเรียก หรือทักทายระหว่างบุคคล ในภาษาฮินดีไม่มีรูปการหรือคำปรสรรค แต่ใช้คำเหล่านี้ คือ **हे** (he), **अरे** (are), **अजे** (aje), **ओ** (o) วางไว้หน้าคำหรือประโยคและมีความหมายในภาษาไทย คือ “เฮ้! เฮ้ย! โอ” เป็นต้น

ตัวอย่าง

ประโยค	ความหมาย
अरे लड़को! तुम लोग क्या कर रहे हो ।	เฮ้ย! เด็ก ๆ พวกเจ้ากำลังทำ
a-re lar̥ko tum log kyā kar rahe ho	อะไรอยู่

คำ **अरे लड़को!** (เฮ้ย! เด็ก ๆ) วางไว้หน้าประโยค ซึ่งทำหน้าที่บอกการร้องเรียกหรือกล่าวทักทาย

สำหรับความหมายในภาษาไทยในประโยคนี้ หมายถึง เฮ้ย! เด็ก ๆ พวกเจ้ากำลังทำอะไรอยู่ ใช้ทักทายบุคคลที่อายุน้อยกว่า เป็นต้น

สรุป

บทความวิชาการ เรื่อง “หน้าที่ของการ (kāraḥ) ในภาษาฮินดี และความหมายในภาษาไทย” นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหน้าที่ของการ (case) ทั้ง 8 ในภาษาฮินดี และความหมายในภาษาไทย สามารถสรุปได้ดังนี้

1) **กรรตาการก (Nominative case)** ทำหน้าที่ประธานในประโยคของภาษาฮินดีซึ่งตามหลักเกณฑ์การสร้างประโยคในกาลต่าง ๆ โดยส่วนใหญ่คำกริยาจะเปลี่ยนหรือผันตามพจน์และลิงค์ (เพศ) ของคำที่เป็นประธาน

2) **กรรมการก (Objective case)** ทำหน้าที่กล่าวถึงบุคคลหรือสิ่งของที่ถูกกระทำหรือกรรมในประโยค มีรูปการก คือ **को (ko)** รูปการกนี้มีความหมายสอดคล้องกับความหมายในภาษาไทย ได้แก่ “สู่, ยัง” เป็นต้น

3) **กรณการก (Instrumental case)** ทำหน้าที่เป็นเครื่องช่วยในการกระทำใช้รูปการก คือ **से (se)** และ **के द्वारा (ke dvārā)** แปลว่า “ด้วย, โดย” และมีความหมายสอดคล้องกับคำบุพบทในภาษาไทย คือ “ด้วย, โดย”

4) **สมปรทานการก (Dative case)** ทำหน้าที่เป็นผู้รับเอาหรือผู้รับมอบและใช้รูปการก หรือปรสรรค คือ **को (ko) / के लिए (ke li-e) / के वास्ते (ke vāste)** ใช้วางไว้หลังคำนาม หรือคำสรรพนาม มีความหมายกับคำบุพบทในภาษาไทยได้แก่ “แก่ เพื่อ” เป็นต้น

5) **อปาทานการก (Ablative case)** ทำหน้าที่เป็นจุดเริ่มหรือสาเหตุการแยกจากกัน ใช้สำหรับบุคคลหรือวัตถุสิ่งของมีรูปการกหรือคำปรสรรค คือ **से (se)** โดยมีความหมายสอดคล้องกับคำบุพบทในภาษาไทยได้แก่ “จาก แต่ ตั้งแต่” และคำวิเศษณ์นำหน้าคำที่มาเปรียบเทียบความหมายว่า “กว่า” เป็นต้น

6) **สัมพันธการก (Possessive case)** ทำหน้าที่แสดงความเป็นเจ้าของ หรือเป็นผู้ครอบครอง ใช้รูปการก หรือคำปรสรรค คือ **का (kā) / के (ke) / की (kī)** วางไว้หลังคำนาม หรือคำสรรพนาม และบางครั้งใช้ **रा (rā) / रे (re) / री (rī)** แทน **का (kā) / के (ke) / की (kī)** ส่วนความหมายภาษาไทยนั้นแปลความหมายโดยใช้คำบุพบท “แห่ง, ของ” เป็นต้น

7) **อธิการก (Locative case)** ทำหน้าที่บอกสถานที่ หรือเวลา และมีรูปการก หรือคำปรสรรค คือ **में (mem)** แปลว่า “ใน” และ **पर (par)** แปลว่า “บน, ที่, ณ” ส่วนความหมายในภาษาไทยสอดคล้องกับคำบุพบท คือ “ใน, ณ, ใน (เวลา)” เป็นต้น

8) **สัมโพธนการก** หรือเรียกอาลปนการกสำหรับใช้เป็นคำสำหรับร้องเรียก หรือทักทายกันระหว่างบุคคลในภาษาฮินดีไม่มีรูปการกหรือคำปรสรรค แต่ใช้คำเหล่านี้ คือ **हे (he), अरे (a-re), अजे (a-je), ओ (o)** วางไว้หน้าคำหรือประโยค สอดคล้องกับความหมายในภาษาไทยว่า “เฮ้!, เฮ้ย!, โอ” เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- จำลอง สารพัดนึก. (2539). *ไวยากรณ์ฮินดี 1*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ดวงใจ ไทยอุบล. (2556). *ทักษะการเขียนภาษาไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บำรุง คำเอก. (2552). *ภาษาฮินดี: หลักการใช้*. กรุงเทพมหานคร: คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542*. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- เรืองเดช ปันเขื่อนขัตติย์. (2554). *ภาษาศาสตร์ภาษาไทย*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2562). *ภาษาฮินดี*. เรียกใช้เมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2562 จาก <http://th.wikipedia.org/w/index.php?title>.
- สถิตย์ ไชยปัญญา. (2561). *ภาษาฮินดีพื้นฐาน 1*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Bidhu Bhusan Das gupta. (1990). *Learn Hindi*. Calcutta: Das Gupta Prakasha.